

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Αι Ουγατέρες τῆς Εὔας» πρότυπα κοσμικῆς ὑποθέσεως, ὑπὸ **Τάκη Χαϊροπούλου**. Δηγήματα ρεαλιστικῆς σχολῆς, με ἐξώφυλλον τοῦ γνωστοῦ σατυρογράφου κ. Νουάφ. Ὁ κ. Χαϊροπούλος καὶ ἄλλον τόμον ἔχει ἐκδόσει ὁμοίων διηγημάτων — τὰς Σαγηνεύτρας — εὐρύτατα κυκλοφορήσαντα.

«Ἀρχαιολογικὸν Δελτίον» τοῦ Ἑπουργείου τῆς Παιδείας. Ἐξεδόθησαν τὰ δύο πρῶτα τεύχη τοῦ Δ' τόμου τοῦ 1918, περιλαμβάνοντα μελέτας καὶ ἀνακρινώσεις τῶν κ. κ. Γ. Οἰκονόμου, Γ. Σωτηρίου, Ι. Χατζιδάκι, Α. Κεραμοπούλου καὶ Κ. Ρωμαίου.

«Ἡ φίλια» μελέτη **Μ. Κρενδριπούλου**. Ἐρευνᾶται τὸ καὶ ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ» ἀνακινήθην ἄλλοτε ζήτημα, ἂν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀγνή φιλία μεταξὺ ἀνδρῶς καὶ γυναικός. Ὁ γράφων ἀποκρίνεται καταφατικῶς.

Πρωτότυπον εἰς ἰδέας καὶ ὕφος τὸ «Δελτίον» τοῦ κ. **Δίνου Καρζῆ**, ὅστις εἶναι καὶ ὁ... ὀδηγητὴς (—διευθυντῆς). Προμήνυμα (περιοδικὸν) τὸ ὁποῖον θὰ βγαίῃ δυὸ φορές τὸν μῆνα, ὡς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου θὰ πάρῃ βαθειὰ συνείδηση τῆς ἀνάγκης τοῦ διακηρύττει τὸ ἐπίγραμμα: «Σὲ γονίμη σιωπηλὸς ἀπαντοχῆ—χαίρε ὁ παρθένος ὅπ' ἀγγίζει σου εαυτός». Περιττὸν νὰ εὐχθῶμεν μακροζωίαν, διότι ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος βαθειὰ συνείδηση δὲν θὰ πάρῃ, ἀφοῦ οὔτε ἔχει εἶδησι περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Δελτίου. Ὁ ἰδεολογικὸς σκοπὸς τοῦ κ. Καρζῆ μᾶς ἐνθαρμύζει ὑπὸ τινὰς ἀπόψεις τὸν Περικλῆ Γιαννόπουλον.

«Γράκχος», ἐπιθεώρησις σοσιαλιστικῆς δεκαπενθήμερος. Διευθυντῆς κ. Γρ. Μπάμιας. Ἐκδόσις «Φιλολογικῆς Κυψέλης». Δημοσιεύονται ἐπίκαιροι καὶ ἐνδιαφέρουσαι μελέται.

«Ἀπόλλων». Δεκαπενθήμερος λογοτεχνικὴ ἔκδοσις, ἐν Ἀθήναις. Διευθυντῆς Ἄνδρ. Βεργιοπούλου. Περιλαμβάνει κυρίως ἔργα νέων, δημοτικιστῶν.

«Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντίς». Νέας Υόρκης. Ἐξακολουθεῖ ἀνελλιπῶς ἐκδιδόμενον πλουσιώτατον εἰς ὕλην καὶ εἰκόνας τὸ μνησίον περιοδικὸν τῆς «Ἀτλαντίδος». Τὸ ληφθὲν τεῦχος τοῦ Ἰουνίου περιέχει, ἐκτὸς ἄλλης ποικίλης ὕλης, καὶ συνεργασίαν ἕξ Ἀθηνῶν φιλολογικῆν καὶ καλλιτεχνικῆν τῶν κ. κ. Γ. Ἀμπελᾶ καὶ Δ. Καλογεροπούλου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ»

Μία ἀπαντήσις.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὁ χλιαρώτατος χρονογράφος τοῦ «Νεολόγου» κ. Σταμ. ἢ Σηράχ (ἢ ὀρθογραφία δὲν εἶνε ἰδική μου) ἢ Χάρις (προσέξατε, ὄχι μὲ α) — σὺν τὸν Μικᾶδον ἔχει πολλὰ ὀνόματα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρατσούκλια — ἐξεμάνῃ διότι εἰς τοὺς μαργαρίτας οὐς παρέθεσα εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῆς «Πινακοθήκης» παρέλαβα καὶ αὐτὸν δι' ἑνὸς μόνον μαργαρίτου, ἐνῶ εἶνε μαργαριτοφόρον ὄστρακον τεραστίων διαστάσεων.

Φειδόμενος τῆς ὑπομονῆς τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Πινακοθήκης» δὲν ἐπιβαρύνω τὴν θέσιν του ἀπάναντι τῆς λογικῆς, ἣν τόσον πολὺ κάθε πρῶτῃ κακομεταχειρίζεται. Ἀλλὰ πῶς νὰ μὴ ἐπιμείνω εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν του ὡς χλιαροῦ χρονογράφου ὅταν σεβρίζει εἰς τὸ νοῆμον κοινὸν τόσον κομψὰς φρεσὺς ὡς λ. γ. «Σφιχθῆτε μέχρι τοῦ σημείου, ποῦ νὰ ξεβιδωθῆ ὁ ἀφαλὸς σας καὶ νὰ τιναχθῆ σὴν ὀροφῇ (!!) σὺν φελὸς (!) ἐκποματιζομένης σαμπάνιας («Νεολόγος» 18 Ἰουλίου). Ἡ ὅταν εἰς κατόπιν φύλλον γράφει: «Ἐδύσκονται τὴν στιγμήν αὐτὴν ὑπὸ τὰ ἀνεμομελωδῶδ ο ὕ ν τ α πεῦκα». Ἄν ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε μαργαρίται, εἶνε ὅμως ἀνοησίαι. Καὶ ἔχει δίκαιον διαμαρτυρηθεὶς διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν. Δὲν γράφει ὁ ἄνθρωπος μαργαρίτας, ἀλλ' ἀνοησία: Συμφωνότατοι! Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεταφορὰς, τώρα μὲ τὸ ἐνοικιοστάσιον εἶνε αὐταὶ σπάνια φαινόμενα, συνεπὸς τὸν συγχάριζω διὰ τὴν διαμετακόμησιν τῶν διανοητικῶν του προϊόντων.

Γράφει τέλος διὰ τὰ Αἰγινήτικα κανάτια. Εἶνε πάντως προτιμότερα τώρα τὸ καλοκαίρι, διότι κάνουν ἐπὶ τέλους κρύο νερὸ, ἀπὸ τὴν βράζουσαν χύτραν — τὴν ἰδικὴν του κεφαλὴν — ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκφεύγει διαρκῶς... χλιαρὸς ἀνεμος ὅστις τρέπει εἰς φυγὴν τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἐφημερίδος, εἰς ἣν καθὸ Σταμ. δὲν ἐννοεῖ νὰ σ τ α μ α τ ῆ σ η καὶ χρονογράφος χλιαρώτατος, ἀνακατεῦον μὲ τὴν ἐν εἶδει χουλιάρης γραφιδά του διάφορον ὄστρακοειδῆ καὶ μαλάκια, εἰς ἃ πρέπει τώρα νὰ πραστεθῆ καὶ ὁ ἀφαλὸς ἢ φελὸς (καλαμπούρι αὐθόρητον) τῆς ἐκποματιζομένης σαμπάνιας, ὑπὸ τὰ ἀνεμομελωδοῦντα πεῦκα!

Πάντοτε δικὸς σας

Ἄλκιεϋς

ΤΟΠΟΘΕΤΕΙΤΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ

ΕΙΣ ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

Δίδουν τόκον 5 ο)ο τὰ ἐξάμηνα καὶ 4 1)2 ο)ο τὰ τρίμηνα

Ὁ τόκος των εἶναι ἀπληραγμένος παντὸς φόρου καὶ παντὸς τέλους.

Εἶνε ἠγγυημένα ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζῆς Πληρώνονται ἀμέσως εἰς τὴν λήξιν των ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ προεξοφλοῦνται ὑπὸ τῆς ἰδίας.

Μεταβιβάζονται δι' ἀπλῆς παραδόσεως εἰς ἄλλον, ὅπως τὰ χαρτονομίσματα, ἢ δι' ὀπισθογραφῆσεως, ὅπως αἱ συναλλαγματικά.

Ἀποτελοῦν δηλαδὴ ρευστὸν χρήμα, πρόχειρον εἰς κάθε στιγμήν, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι δίδουν καὶ τόκον μεγαλύτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην κατάθεσιν.

Ἐκδίδονται εἰς ποσὰ 100, 500, 10,000 καὶ 100,000 δραχμῶν.

Πωλοῦνται εἰς ὅλας τὰς πόλεις τοῦ Κράτους, ὅπου ὑπάρχουν Τράπεζαι ἢ ὑποκαταστάματα Τραπεζῶν.